

A mennybemenetel (ApCsel1 4-14)

A búcsúzás mindig fáj, bár tudjuk, hogy a földi dolgoknak mindig ez a vége. Ami születik, az el is múlik, és ez még a Naprendszerre is igaz. Minden időhöz kötött.

Ezért nem tudjuk elképzelni az idő-felettséget. „A jó harcot megharcoltam, a pályát végig futottam, de a hitet föl nem adtam.” írja Szent Pál.

Ez sorsunk, és egyben életprogramunk.

Megható, szép búcsúzás, mikor Szent Ágoston búcsúzik édes- anyjától, Mónikától.

Egy kis tengerparti házban Ágoston megkérdezi: „Hol temessünk el?” Mindketten tudják, hogy lassan vége, és néznek a végtelenbe. „Mindegy, hogy a testem hova kerül, csak a lelkemről ne feledkezzetek el!”- mondta Mónika.

A lelkület a fontos!

A testünk megfárad, megkopik. De a lélek nem! A másvilágban új perspektívák várnak.

Akit szeretünk, attól fáj elbúcsúzni, mert mintha a lelkünkől egy darabka szakadna ki.

Pedig szeretett halottainkat el kell engedni. Minden búcsúzással kevesebbek leszünk.

Régen ünnepeken, vagy bizonyos népcsoportoknál annak is terítettek, aki nem volt már ott.

E világ, és túlvilág átjárható!

Jézus is megsiratta a barátját. Vállalni kell az érzéseinket! A tanítványok búcsúztak Jézustól. Ők szép három évet kaptak. Látták a csodáit, hallgatták tanítását, feltöltődtek mellette.

Jézus csodálatos karakter lehetett! Szuggesszív, nagy kisugárzással. Mindenkire nagy hatással lehetett, nem lehetett közömbösen elmenni

mellette. Aki találkozott vele, utána újjászületett, másként látta a dolgokat, erőt kapott! Ez öröm, boldogság volt!

Fizikailag elment, hogy lélekben 2000 év múltán is velünk lehessen. Őegy magasabb rendű életbe lépett át!

(Előfordul, hogy valakiről, aki távol van, többet gondolunk. Álmainkban más, és több volt, mint a valóságban...)

A tanítványok földhöztapadtak voltak, nem értették, mi az, hogy „fölment”.

Kell a vizuális élmény!

Jézus emelkedésének ugyanúgy nincsenek fizikai korlátai, mint a mi imáinknak, gondolatainknak. Egy pillanat alatt közel kerülhet hozzám, aki több ezer kilométerre van...

Jézus átmegy egy másik dimenzióba, mert van kijárata ennek a világnak! Többek vagyunk minden teremtménynél!

Az emberi értelmet nem lehet dogmák, törvények és szabályok közé beszorítani, mert túlnő azon. (Egy amerikai űrhajós könyvének ezt a címet adta: „Nekünk a Hold is kevés”!)

Az embert nem lehet hasonlítani sem az állatokhoz, sem a növényekhez. Azok belesimulnak a környezetükbe, de az ember „kilóg”. Mert mindig a titok a vonzó számára!

Keressük, mi van a „függöny mögött”, mert egy darabka mennyországot hordozunk.

Az embert állandó nyugtalanság, és keresés jellemzi.

Jézus mennybemenetele igazolja, hogy e világnak van „kijárata”. E világ csonka lenne túlvilág nélkül!

A vágy, a szent nyugtalanság teszi az embert emberré! Valami húz, vonz bennünket!

A művészek egyik feladata, mikor elkészítenek egy gyönyörű festményt, szobrot, vagy operát, hogy szépséget alkossanak, hordozzanak.

Tudjuk: Isten a legszebb, de amit a művészek alkotnak, az egy darabja az isteni teljességnek!

Már az őseink, és a primitív népek is törekedtek, hogy valami szépséget, díszet alkossanak.

(Életünkben nem az a fontos, hogy hányszor vettünk lélegzetet, hanem az, hányszor akadt el a lélegzetünk!)

A mai világ materialista: hiszem, ha látom! - mondják. De van a világnak egy másik súlypontja is! Túlvilág nélkül e világ csak egy befejezetlen sárgolyó! Csak a túlvilág teszi teljessé, és értelmessé!

Aki nem vállalja a hitet, és Istent, az más bálványokat keres. Ma a modern bálványimádás korát éljük.

E világ elviselhetetlen lenne a túlvilág tudata nélkül.

Sajnos, sok a terrorizmus a mai világban. Anarchiához, és cső höz vezet, ha az embereknek nincs kapaszkodója! Sok a babona, az ezoterék. Ők ebbe kapaszkodnak.

A fejlődés lehetősége bennünk van. Cserhádi Zsuzsa szép dala: „Hamu, és gyémánt”.

„Fölöttem az ég, alattam a föld, bennem a létra." írta Weöres Sándor.

Menj, tedd szebbé a világot! Legyünk Isten tanítványai, és munkatársai! „Menjetek, és tegyetek tanúságot rólam!" - mondta Jézus. A kereszténység nem passzivitás, nem a sült galambot kell várni, hanem aktív életet élni!

Isten hasonlóságára lettünk teremtvé, és lelket hordozunk.

Nagy időkben nem lehetünk törpék, tervek és álmok nélkül!

„Karod erős, szíved emelkedett! Végtelen a tér, mely munkára hív." - írta Madách.

A Sixtusi kápolnában látható Michelangelo gyönyörű freskóján Jézus két méteres alakja.

A képen 500 alak látható. Jézus kiterjesztett kézzel, és rezzenéstelen arccal áll. Nem ítél. Nekünk kell eldönteni, hogy mit gondol rólunk.

Mögötte egy kapu, ami húz, és vonz. Gyönyörű jelkép!